

ת"פ 32594/03 - מדינת ישראל נגד א ס

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 32594-03 מדינת ישראל נ' ס

בפני כב' השופט אביטל חן
בעвин: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א ס

הנאשמים

זכור דין

הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפה בגין זוג הגורמת חבלה של ממש וUBEIRA של איומים.

על פי עובדות כתוב האישום, בראשית שנת 2012, תקף הנאשם את ע.ס, מי שהייתה רעייתו אותה העת (להלן: "המתלוונת") בכך שמשך אותה בשערה וחבט באגרופו בפניה.

הנאשם איים על המתלוונת בכך שהיא מחזיק בידו בסכין בתנועה מאימה. אמה של המתלוונת מנעה מהנאשם מלhattakrab אליה.

טייעוני התביעה לעונש

ኖכח קיומו של סיכוי להישנות התנהגות העבירה ונטילת אחריות מוגבלת מבקשת התביעה להרשייע את הנאשם ולהטיל עליו עונש מאסר מותנה ו-100 שעות של"צ.

בהתייחס לבקשת הנאשם להימנע מהרשעתו סבורה התביעה כי עניינו של הנאשם אינו עונה על המבחן שנקבעו בפסקה לביטול הרשעה, ובפרט לא הוכח איזה נזק ייגרם לנואם בהרשעתו.

מנגד מבקש הסגנור לאמץ במלואה את המלצת שירות המבחן בציינו כי הנאשם נעדר עבר פלילי ובמיוחד הזוג התגורשו ואינם חיים יחד.

בנוסף ציין את החשש כי הרשעה תביא לשילילת רישיונו כנהג רכב ציבור.

תסקירות שירות המבחן

עמוד 1

הנאשםolid 1979, בן בכור במשפחה מוסלמית המונה זוג הורים ו-4 ילדים.

הנאשם בעל תעודת הנדסאי מכונות וסימן קורס נהג רכב ציבורי במכילת סכין. בעבר, עבד הנאשם כנהג אוטובוס בחברת "אגד" ובחברת "האוטובוסים המאוחדים" במערב ירושלים.

בשנה האחרונה עבד הנאשם כמלצר במסעדה באזורי המרכז במשך שבעה חודשים. באותה תקופה התגורר בתל אביב אצל מקרים וחזר לבקר את בני משפחתו בסוף שבוע.

כיום, הנאשם מבוטל ונמצא בתחום מציאות תעסוקה. הנאשם מלאוה את אביו לטיפולים, בשל מצבו הבריאותי שנפגע בעקבות אירוע מוחי בעבר.

ammo של הנאשם, עקרת בית, סובלת אף היא מבעיות בריאותיות ומטופלת רפואיית. שני ההורם מתוארים כדמותות מטיבות עברו ילדיהם.

לדברי הנאשם בשנת 1997 נישא לראשונה, וכעבור שנתיים, התגרש. לדבריו לא אהב את התנהוגותה של אשתו, אך לא הסכים לפרט מעבר לכך.

בשנת 2011 נישא הנאשם למטלוננטה, ובחלו' מס' חדש חילו ביניהם ויכוחים על רקע אי הסכמה באשר לחלוקת התפקידים בין בני הזוג.

הנאשם תיאר את המטלוננט כאישה אלימה, עצובנית, מרדרנית, שאינה מתחשב במצבו הכלכלי של בעלה. כן תיאר אלימות מילולית הדדיות ביניהם ויכוחים תמידיים.

פרט לאירוע המתואר בכתב האישום, שלל הנאשם שימוש באלים לפני המטלוננט.

בשיחה עם שירות המבחן, סיפר הנאשם כי לא היה מעוניין בגירושין וניכר היה כי הוא מתמודד עם מצוקה רגשית בעקבות גירושו. לדברי הנאשם הקשר עם המטלוננט נותק ואני הוא יודע קורותיה.

התיחסותו של הנאשם לעבירות:

בהתיחס למעורבותו בעבירות הנוכחות, נטל הנאשם אחריות חלקית על מעשי, תיאר את מעשה העבירה ואת חלקו בה הגנה עצמית ובלטה בגישתו עדמה קרבנית. הנאשם נתה לטעטש ולמזער את חומרת מעשיו וניסיונות האירוע, התקשה להפגין אמפתיה כלפי המטלוננט והיה ממוקד בכך שנגרם לו כתוצאה מהאירוע ומהHALCs הפליליים נגדו.

להערכת שירות המבחן, ברקע לביצוע העבירות דימי עצמי נמור וקיים להתמודד עם קונפליקטים ביחסים, גישה נוקשה לעמוד 2

לגביו זוגיות ונטייה לאימפרסיון בנסיבות בו חוווה הנאשם תחשות פגעה.

שירות המבחן מצין את הקושי לספק הערכה מלאה ביחס לנאשם, שכן המטלוננט לא אותרה ועמדתה לא נשמעה באשר למערכת היחסים בין השניים ובנוגע לאירוע נושא כתוב האישום.

הערכת הסיכון לעברינות והסיכוי לשיקום:

שירות המבחן מצין כי נטילת האחוריות החקלאית מצד הנאשם והקושי שלו להפגין אמפתיה ביחס לנזק שנגרם למטלוננט, מהווים גורמי סיכון להישנות התנהגות בעיתית.

לצד זאת, הראה הנאשם יכולת ומסוגלוות בתחום התעסוקה במשך השנים, הינו נעדר עבר פלילי, לאורך השנים לא נחשף לעברינות והינו מבטא ערכים נורמטיביים - אלו מהווים להערכת השירות המבחן גורמי סיכוי לשיקום ולהימנעות מביצוע עבירות נוספת.

המליצה ותוכנית שיקום:

לאור העובדה שמדובר בעבירה פלילתית ראשונה ממילץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו של הנאשם, על מנת למנוע פגעה אפשרית בסיכון העסקתו בעתיד, ולהטיל על הנאשם של"צ בהיקף של 100 שעות כענישה מוחשית.

דין וגזרת דין

בהתאם לתיקון מס' 113 לחוק העונשין, יש לגזר את עונשו של הנאשם בהתאם לעיקרונו ההלימתי, לשם כך יש להתחשב בערך החברתי הנפגע, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוגעת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

עבירות התקיפה

על חומרת העבירה של תקיפה בין זוג נכתב רבות בפסקת בית המשפט העליון. לנוכח נפיכות העבירה בקרב הציבור, ופוטנציאלי הסיכון הטמון בה, מצויים בתם המשפט לשאת תרומותם לצמצום התופעה על ידי הטלת עונשים שיהא בכוחם להתריע עבריינים פוטנציאליים.

בע"פ 9621/2019 מדינת ישראל נגד פלוני נפק מפי כב' השופטת בייניש (כתוארה דאז):

"**התופעה של אלימות כלפי נשים אשר במקרים רבים אף מסתiemת ברצח מחייבות תגובה מחמירה ומתריעה...בנסיבות אלו מצויים אנו לחתם ביטוי עונשי הולם לחומרת המעשים באופן שהוא בו כדי להרתיע את המשיב מפני חזרה על מעשים מסוכנים אלה ואף להתריע עברייןיכם בכוח".**

ברע"פ 13/182 נעם משה נ' מדינת ישראל נפסק מפי כב' השופט א' שהם:

"**מעשי אלימות** בתחום המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכות האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. ה**ציפייה האנושית הטבעית** הינה כי בתחום משפחה ישרוו יחס של אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באליות בתחום המשפחה לתופעה העומדת בניגוד عمוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האליות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פעריו הכוחות הם גדולים כshedover באליות כלפי קטינום או כלפי בת זוג [...] נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האליות [...], תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה" (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל).

הערך המוגן בעבירה של תקיפה בן זוג הינו הגנה על שלומו הגוף ובטחונו האישית של הפרט. במקורה שבפניו, מדובר בעבירה ממשית, כעולה מכתב הנאשם. כפי שועלה מן **הנסיבות הקשורות ביצוע הקража**, הנאשם תקף את המתלוונת על רקע ויכוח שפרץ ביניהם, במהלכו משכה בשערה והכח אותה במכת אגרוף בפניה.

בדיקת ההחלטה הנוגעת מעלה כי במקרי חומרה דומים למקורה שבפניו הוטלו על נאים עונשים הנעים בין ענישה בדמות מאסר מוותנה הצופה פנוי עתיד לבין מאסר לריצוי סORG ובריח בן מספר חדשים הכל בכפוף לנسبות המקירה, חומרת התקיפה, ונסיבות המיחוזות של העבריין:

בת"פ (שלום- ראש"ץ) 11-01-14628 מדינת ישראל נ' שרון חדד (9.10.12), הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה בן זוג הגורמת חבלה של ממש בכר שבמהלך ויכוח, הנאשם בעט במתלוונת ומשך בשערותיה. בהמשך, משהגעה המתלוונת הביתה, הנאשם דחף הנאשם מספר פעמים עד שנחבטה בגבה. כתוצאה ממיעשו אלו של הנאשם, נגרמו למתלוונת חבלות, סימנים אדומיים וסימנים שנראו כשריטות בידיה, סימנים אדומיים בגבה, וסימנים כחולים ברגלה.

בית המשפט הסתפק בהטלת מאסר מוותנה בין היתר בשל עבירה פלילי נקי ולהיליך טיפולי.

ברע"פ 13/1374 פלונית נ' מדינת ישראל (26.2.13) נדחתה בבקשת רשות ערעור שהגישה המערערת, שהורשעה בבית משפט השלום בעבירות של תקיפה בן זוג הגורמת חבלה של ממש, היזק לרכוש בצד ועבירה של איומים. על פי עובדות כתוב האישום, במהלך ויכוח בין לבן לעלה לשער ("המתلون") השילקה המערערת נעל לעברו והכתה אותו באגרופיה. כתוצאה ממיעשו אלו, גרמה המערערת למתלוון דימום באף, ושבהה את משקפיו. בית משפט השלום הטיל על המערערת עונש מאסר מוותנה בגין-4 חודשים וקנס. בית המשפט המחויז הורה על זיכויו של המערערת מעבירות האiomים וביטול הרשותה בעבירות האחרות, נכון העדר עבירה פלילי ובשים לב למערכת היחסים המורכבת בין השניים והסתפק בהחטמה על התcheinות.

בע"פ (בש) אלכסנדר סולימובסקי נ' מדינת ישראל (11.12.13), נדחה ערעור על אי ביטול הרשותה. המערער הורשע בבית המשפט השלום בעבירה של תקיפה בן זוג הגורמת חבלה של ממש ו-3 עבירות של איומים. הנאשםណון ל-4 חודשים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. באותו עניין, במהלך ויכוח בין הנאשם לבן בת זוגו דאץ על רקע היותו של המערער בגילופין, איים המערער על המתלוונת וכאשר ברחה לחדר סמוך ונעלה את הדלת, בעט המערער

בדלת וBIKH לhicness פנימה. המערער AIM על המתלוונת לא אחת בפגיעה בגופה. בהמשך תקף המערער את המתלוונת והיכה אותה במכת אגרוף לצד השמאלי של ראשה, ותוך כדי כך פגע במצחה של הבת, אותה החזיקה המתלוונת בידה. כתוצאה ממשי המערער נגרמו למתלוונת חבלות של ממש.

בת"פ (ראשל"צ) 28841-09-12 מדינת ישראל נ' דMRI (25.2.14), הורשע הנאשם בתקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש ו-4 עבירות הפרת הוראה חוקית (הקשרות לעבירות התקיפה). הנאשם גרם לבת זוגו פצע מדמים בשפטיה, שריטה בידה, אדמומית ונפיחות מתחת לעין. בית המשפט קבע כי בנסיבות העניין מתחם העונש ההולם נع בין מאסר לתקופה קצרה שיש שירוצה בעבודות שירות למסר בפועל למשך חודשים מספר, והטיל על הנאשם 9 חודשים מאסר בפועל.

ברע"פ 2602/14 צילו גובנה נ' מדינת ישראל (4.5.14) דחה במ"ש רשות ערעור של הנאשם שהורשע בעבירה של תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש. באותו מקרה, חבט הנאשם בראשו של אשתו מספר פעמיים באמצעות בקבוק בירה שהוא בידה. כתוצאה ממשי, חשה המתלוונת ברע, ראש הסתחרר, היא הקיה ונגרם לה חתך בקרקפת באורן 5 ס"מ שדרש תפירה. בית משפט חמוץ החמיר בעונשו של הנאשם וקבע כי "מתחם העונש הרואין במקרה זה נע בין ששה חודשים מאסר לבין 18 חודשים, והמקרה - אלמלא נסיבותיו המיוחדות (המלצת שירות המבחן, שהותו הממושכת של המבוקש במעצר בית, גירושו בני הזוג, היעדר עבר פלילי לבקשתו ומצבו האישי של המבוקש) - מחייב השתת תקופת מאסר של 12 חודשים". באיזון בין השיקולים השונים, החמיר בית המשפט עם הנאשם והטיל עליו 7 חודשים מאסר.

בנוסף, אפנה לפסק דין של כב' השופט אילן בן דור בת"פ (שלום -ראשל"צ) 4018/09 מדינת ישראל נ' א.א (10.10.13), שם הורשע הנאשם, נעדר עבר פלילי, בעבירה של תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש. הנאשם אחז בחזקה את המתלוונת, הצמידה לקיר, סטר לה והפילה לרצפה. כשניסתה לקחת ממנו טלפון סלולרי כדי להתקשר למשטרת הדפה ונגרם לה סימנים אדומים בידה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל והטיל על הנאשם מותנה בצירוף עונשים נוספים.

בפסק הדין מפנה כב' השופט אילן בן דור לפסיקה אותה ריצ' בעבירה של תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש בנסיבות דומות למקרה שבפני:

"**ברם בחינת מעשים הדומים יותר בנסיבותיהם מצביעה על מדיניות עונישה שתחילה במאסר מותנה למשל:**
א. כב' השופט קובו, ת"פ 8114-05-09 מדינת ישראל נ' פלוני (25.12.12) הורשע בתקיפת בן זוג הגורמת חבלה ממשית שהכה אותו בידה במקל שבור של מגב, ושרט את ידה באמצעות המגב לנายน הכה עבר פלילי: לחובתו הרשעה אחת משנת 1999 בעבירות של תקיפה סתם וכליאת שווא. נאמר שבהתאם לתיקון 113 לחוק העונש הולם לקרה דן, כאשר עסקין בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש אשר הנאשם פגע במתלוונת באמצעות מקל, נע בין מאסר מותנה, לבין מאסר בפועל במשך שבעה חודשים. אך באיזון מול השיקולים לקולא נמצא שראויל'ץ אולם, נכון, נמצא בתיו כשיר לעבודות שירות, ובשים לב להיעדר עבר פלילי משמעותי ולחלוף הזמן. נוכח החלטה לנסיבות באופן מקרה נדחתה המלצה מסקיר להסתפק במאסר מותנה, וגורר הדין כלל: 1. צו של"צ בהיקף של 300 שעות כהמלצת שירות המבחן; 2.

מאסר מותנה ל-3 חודשים לפחות שנים כל עבירה אלימות מסווג פשע; 3. מאסר מותנה ל-3 חודשים לפחות שנים כל עבירה אלימות מסווג עוון; 4. פיצוי כספי למTELוננט בסך של 1,000 ₪.

ב. כב' השופט קובו ת.פ (פ"ת) 29487-12-11 מדינת ישראל נ' פלוני (6.5.13) הנאשם הורשע בהתאם להודאותו בתקיפת חבלנית של בת זוג. על נסיבות הביצוע אצין כי בעת ויכוח אחז בחוזקה את המTELוננט, שרט בידו את צוואריה של ואת כתפה השמאלית, ואף תלש מצוואריה שרשרת והשליכה לרצפה. בית המשפט סבר כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר לריצויו בדרך של עבירות שירות ועד ל- 12 חודשים מאסר בפועל. עוד צוין כי המTELוננט סובלת התעללות מילולית, פיזית וכלכלית זמן רב ע"י הנאשם. גזר הדין כלל: 1. מאסר בפועל ל- 2 חודשים; 2. הפעלת מאסר מותנה בגין- 6 חודשים. ישנה חודשים יופעל במצב בר לעונש שימושת בגין תיק זה, אך שוך הכל ירצה הנאשם מאסר בפועל ממש שמונה חודשים, מיום מערכו; 3. 8 חודשים מאסר מותנה, לפחות הנאשם במשך 3 שנים מיום שחררו מן המאסר כל עבירה אלימות מסווג פשע; 4. חודשים מאסר מותנה, לפחות הנאשם במשך 3 שנים מיום שחררו מן המאסר כל עבירה אלימות מסווג עוון, לרבות איומים;

ג. כב' הש' א' יקואל, תפ (ראשל"צ) 3997-09-33, מ.י. תביעות ראשל"צ נ' ניסן יחזקאל (21.6.12) שם סטר לזוגתו מספר פעמיים, ממש בשערה ונשך אותה בפניה. הנאשם גרם למTELוננט לחבלות בדמות המטומות, שירותות וסימני נשיכה. אך באותה נסיבות, תקפה המTELוננט את הנאשם וכתוצאה לכך נגרם לו שבר באפו. דהיינו חבלה ממשית הנאשם ליד 1976 ובעוורו הרשעה אחת שהתיישנה ושאינה דומה. גזר דין לפי הסדר טיעון כלל: 1. מאסר מותנה ל-5 חודשים ממש 3 שנים; 2. של"צ בהיקף של 100 שעות;"

נוכח בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן, נסיבות ביצוע העבירה ומידנות העונשה הנוגנת, מתחם העונשה במקרה שבפני נع בין בין 6 חודשים מאסר, שאפשר וירוצו בעבודות שירות.

ADBIRAT HA-AIOMIM

באשר לעבירות האיומים בה נקבעה אחריותו של הנאשם בערך המוגן הוא הזכות לשלוות נפשו, בטחונו וחירותו פועלתו של הפרט.

יפים לעניינו הדברים שנקבעו בראע"פ 2038/04 למ נ' מד"י:

"היאום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערבים אחרים ובهم שלוות נפשו, בטעונו וחירותו פועלתו של הפרט. האיום מסכן את חירותו פועלתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרונ האיום גם בצייפה להתנהגות מסוימת מצד המאים שהמאים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

בחינת הפגיעה בערך החברתי המוגן מוביל למסקנה כי מדובר בפגיעה ממשועית, שכן הנאשם איים על חי' המTELוננט
עמוד 6

כשהוא מתקרב אליה כחסוך בידו ואין לדעת כיצד היה מסתois אירוע זה, לו לא מנעה אמה של המתלוונת מהנאשם להתקרב אליה.

מתחם העונש ההולם לעבירות האיומים הינו רחב, הוא משתנה בהתאם למatters הדברים המושמעים ולסיכון הטמון בהם, והוא יכול לנوع בין אי הרשותה לבין עונש מאסר ממש.

לטעמי, בהתחשב במידיניות הענישה הנוגגת ובנסיבות ביצוע עבירות האיומים שבפני אני סבור כי מתחם הענישה ביחס לסוג האיומים הינו בין מאסר מותנה נלווה לשיל"צ, קנס או התchingות לבין מאסר בפועל.

בהתאם לסעיף 40 יג לחוק העונשין, היה שמדובר ב-2 עבירות שבוצעו באירוע אחד, יש לקבוע מתחם עונש הולם לאירועו כולו ולגזר עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

אני סבור כי מתחם הענישה לאירועו כולו נע בין מאסר מותנה לבין שלושה חודשי מאסר

שאלת ביטול הרשותו של הנאשם בדיון

הנאשם עתר לביטול הרשותו בדיון. בע"פ 2083/96 כתוב כי מדינת ישראל נקבע כי הימנעות מהרשותה תישא בנסיבות, בהצטבר שני גורמים : האחד, סוג העבירה מאפשר "לוטרת" על הרשותה, והשני, שיש בהרשותה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

בפסק הדין בעניין כתבmana בית המשפט מספר אמות מידת לחייבה, אם להימנע מהרשותו של הנאשם לצורך הבטחת שיקומו ובהם, בין היתר, השאלה אם לחובתו עבר מכבי, אם קיים סיכון כי יחוור ויחטא בפלילים; הניסיבות בהן ביצע את העבירה ; מידת הפגיעה של העבירה באחרים ; יחסו של הנאשם לעבירה ומידת נוכנותו להכיר בפסול במעשה ; והשפעותיה של הרשותה על הנאשם.

כלל נעשה שימוש באפשרות של ביטול הרשות או הימנעות מהרשותה מקום בו קיים חוסר פרופורציה קיצוני בין עצמת פגעת הרשותה לבין התועלות הציבורית הכללית כתוצאה מהרשותה (ראה: רע"פ 2018/9118 אלכסנדר פריגן נ' מדינת ישראל).

ברע"פ 3515 מדינת ישראל נ' דוד שבתאי (ניתן ביום 13/6/17) נקבע כי ככל שהעבירה שעובר הנאשם ונסיבות ביצועה הם ברף הנמור, כך פוחת האינטרס הציבורי שבהרשותה. עוד נקבע כי ניתן להקל על הנטול המוטל על כתפיו הנאשם להראות את עצמת הפגיעה שתיגרם לו כתוצאה מהרשותו, וזאת בתנאי לאי הרשותו בדיון.

במקרה שבפני אני סבור כי האינטרס הציבורי שבהגנה על נשים מפני אלימות בני זוגן, תופעה שהפכה נפוצה וקשה במחזותינו, אין מנוס מהרשותו של הנאשם. לעומת זאת, אציוון כי לא הוכח בפניי כי הרשותה הנאשם תביא לשילילת רישיונו כנהג רכב ציבורי ולפגיעה במתה לחמו. לפיכך, הרשותה בעינה עומדת.

גזרת העונש המתאים

לאחר קביעת מתחם העונש ההולם יש לקבוע את העונש המתאים לנאשם בהתאם לטעו המתחם, זאת בהתחשב בנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה, עליו ניתן ללמידה מטיעוני הצדדים ומתסקרים שירות המבחן.

הנאשם כiem בן 35 שנה, גרווש בשנית. הנאשם בן למשפחה נורמטיבית ותקינה ואין באישיותו דפוסים עבריניים או אלימים.

מעיון בתסקרים שירות המבחן קשה לקבוע מהו רמת המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, שכן המידע עליו הינו חלקו מלא הצליח שירות המבחן לאטריה ולשמעו עמדתה ביחס לנאשם לחים במחיצתו ולאירוע עצמו.

לא הובאו בפני ראיות לעניין אופי החבלה שנגרמה למטלוננט, ומבל' להקל ראש, נמצא מעשהו של הנאשם ברף הנמור של העבירה.

הנאשם נעדר עבר פלילי וחילז זמן לא מבוטל (כשנתיים וחצי) מאז בוצעו העבירות, מבל' שנפתחו נגדו תיקים פליליים נוספים.

נוכח גורמי הסיכון המצויים בתסקרים ולנוכח הסיכון מפני הישות העבירות, מצאתו להשית על הנאשם מאסר מותנה, ולא יוכל לקבל המלצה שירות המבחן בעניינו.

נתתי דעתך לכך שהנאשם אינו עובד ונמנעתו מהשתתף קנס בין רכיביו העונישה.

בנסיבות העניין, ומהשיקולים שהובאו לעיל, אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

1. הנאשם יבצע 200 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שתגובה על ידי שירות המבחן.
2. שלושה חודשים מאסר זהה על תנאי במשך 36 חודשים אם יעבור משך תקופה זו עבירה של תקיפה בת זוג.
3. חודש מאסר זהה על תנאי במשך 3 חודשים, אם יעבור משך תקופה זו עבירה של איומים.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ו אלול תשע"ד, 10 ספטמבר 2014, בnocחות הצדדים.